

Ulmus parvifolia

Højde	8 - 15 m
Bredde	10-15m
Trækrone	round, dark, dense crown, capricious growing
Bark og grene	twigs glossy grey-brown, bark brown-grey, peeling in small platelets
Blad	ovate, oval to obovate, slightly crooked, glossy dark green, 2 - 6 cm
Blomster	in dense clusters, green, September
Frugter	flat winged nutlets, oval, green slightly red hue
Torne	ingen
Toksicitet	normalt ikke giftigt for mennesker, (store) kæledyr og husdyr
Jordtype	fertile, moist and airy, tolerates limy soil
Jordfugtighed	Tåler tør jord, modstandsdygtig mod kort oversvømmelse
Krav til væksstedet	Tåler hærdning
vinterhårdhed	6a (-23,3 til -20,6 °C)
Vindbestandighed	fairly to good
Øvrige modstandsdygtigheder	modstandsdygtig mod frost (winterfasthed 1 til 6), modstandsdygtig mod vind
Anvendelse	alléer og brede veje, industriområde
Form	højstammet træ, flerstammet træ
Oprindelse	Japan, Korea, China

Et mellemstort prydtræ med en tæt, rund krone. Træet bliver normalt 8 til 15 m højt, men kan undtagelsesvis blive op til 18 m. De unge kviste er skinnende brune og let behårede, men bliver hurtigt nøgne. Den gamle bark er brungrå og falder af i små plader, som afslører den orange underbark. Bladene er ganske små og blanke, mørkegrønne. I de sydlige oprindelsesområder er træet næsten stedsegrønt, men i tempererede klimaer er det altid løvfældende. Bladene falder sent om efteråret og giver kun lidt eller ingen efterårsfarve. Træet blomstrer i september med bundter af uanselige grønne blomster efterfulgt af rundvingede frø. På grund af sin modstandsdygtighed over for elmesyge er det et interessant park- og alletræ. Det er meget tilpasningsdygtigt til forskellige jordtyper, tåler meget varme og er vindresistent.